

ALAPKÖ

A Monori Evangélikus Egyházközség lapja

2007/2. szám

Kip-kop!

Hát itt vagyunk, végre megérkeztünk. Utoljára húsvétkor találkoztunk. Pünkösdkor és tanévkezdéskor is terveztük, hogy (újra) eljövünk, de – ahogy mondani szokás – valami mindig közbejött. Most azonban semmi nem állhatott az utunkba!

Itt vagyunk – és ajándékot is hoztunk. Bár nem csomagoltuk aranypapírba és masnival sem kötöttük át – de mi magunk, „csak itt, csak most, csak Önöknek” készítettük.

S hogy mi van benne? Írások, fotók és egyéb más információk – mögöttük pedig kérdések. Kérdések, amelyek egyfelől azon gondolkodtat(hat)nak el bennünket, hogy mit jelent nekünk – kinek-kinek személy szerint – az év ezen időszaka, másfelől pedig arra vonatkoznak, hogy mit jelent számunkra evangélikusnak lenni, ezen belül pedig a Monori Evangélikus Egyházközséghez tartozni...

Itt vagyunk. Bejöhetünk?

A szerkesztők

U. i.: Hoztunk magunkkal még valakit. Engedjék be Őt is!

A tartalomról

2-3. oldal: Színes összeállítás gyerekekről, fiatalokról és a kórusról

4-5. oldal: Áldott ünnepet!

6. oldal: Az én egyházfenntartói járulékom – Duchaj Sándor írása

7. oldal: Számvetés örömről és bánatról

Advent színei

Barátságosan világító gyertyák, szállingózó hópelyhek, nyugodt-békés hangulat. Ez lenne advent? Egyre gyorsuló ajándékvadászat, görcsös gondolkodás – „és neki mit kellene venni?!” –, az a kellemetlen „muszáj-élet-érzés”, rohanás, egyre üresebben kongó pénztárca. Ez lenne advent?

Nem, nem ez az advent, bár gyakorta így éljük meg. Hol negédes, idealizált állapotként, hol pedig egyre fokozódó rohanásnak – elnyomva *valódi* üzenetét.

A négy adventi hétnek az örömuzenete az érkezés, a megérkezés, a készülés és a felkészülés. A megérkező ünnep maga előtt bevilágít négy hetet. Ez a Fény megvilágítja lelkünket és életünket. Advent nem mozdulatlan várakozás és nem is tébolyult rohanás, hanem mozgalmas, felkészüléssel teli várakozás és érkezés. Lélek és test készülődése, hogy átéljük és megéljük a katartikus, egész valónkat megtisztító ünnepet. Adventben kinyílhat a fülünk, hogy meghalljuk az angyalseregek karácsonyi örömeinekét, feltárulhat a szemünk, hogy meglássuk a betlehemi csillag iránymutatását, és kitárulhat a szívünk, hogy megérkezzen számunkra is a világ Világossága, a lelkünket és életünket szeretetével megragadó és átfformáló Krisztus. Adventben lehetőség rejlik; lehetőség arra, hogy kilépjünk a mindennapok hideg forgatagából és belépjünk az ünnep, fagyos lelket is felmelegíteni tudó közelségébe.

Egy-egy meggyúló gyertya, egy-egy újabb kinyíló ablakcska az adventi kalendáriumon ne az idő múlását jelezze csupán, hanem fokozza bennünk az örömet. Az örömet, amely a testté lett isteni szeretet életet hozó érkezésében gyökerezik. Advent négy hete csöndet hozhat lelkünkbe. Nem a némaság csendjét, nem a félelem tétlen hallgatását, hanem örömteli csöndet.

December elejétől kezdve ünnepi díszbe öltözik a város és minden egyes otthon. Szép fokozatosan mi is öltöztessük a lelkünket ünnepi ruhába. Ne rohanjunk az ünnep felé, de ne is hagyjuk, hogy karácsony-este az az érzés kerítsen bennünket a hatalmába, hogy „ránk szakadt az ünnep”. Figyeljünk advent lelkünket megszólító és öröme felkészítő csöndjére. Az Úr érkezik hozzánk, békességet hozva a világnak és megváltó és életet hozó szeretetét ajándékozva minden embernek.

Kovács Áron

Istent szolgálni – munka közben

Hosszú, munka nélküli hónapok után szinte egyik napról a másikra kaptam állást – de nem egyszerűen csak állást, hanem szolgálatot is egyben – Balatonszárszáron. Az Evangélikus Konferencia és Missziói Otthon vezetője, *Végh Szabolcs* a nyári szezon idejére új dolgozókat vett fel az üdülő állandó munkatársai mellé – köztük engem is.

Fél éven keresztül felszolgálóként dolgoztam; a napi feladataim közt szerepelt az étterem berendezése, az asztalok megterítése, az ételek kihordása és az étkezések utáni rendrakás is. Emellett csoportváltáskor segítettem lecserélni az ágyneműket, szép tisztára varázsolni a szobákat, kedves mosollyal várni az új vendégeket, sőt ha kellett, még a konyhába is bemenéskedtem.

Rengeteg egyházi személyt megismerhettem, lelkészeket, püspököket, espereket, tanárokat, akik Szárszáron nyaraltak vagy tartották a konferenciájukat. Nemcsak magyarok, hanem finnek, németek és amerikaiak is megfordultak nálunk, sőt az egyik szlovák püspök is a vendégünk volt egy ideig!

Sok tapasztalattal és néhány barátsággal gazdagodtam ez alatt az idő alatt. Sokat fejlődött a kapcsolatteremtő- és az alkalmazkodóképességem; közvetlenebb és nyitottabb, illetve önállóbb, kitartóbb és türelmesebb lettem.

Egy percet sem bántam meg azok közül, amelyeket Szárszáron töltöttem, mert minden örömmel arra törekedtem, hogy Krisztus szolgáinak pihenéséhez vagy épp munkájához minél jobban hozzájárulhassak, ezáltal segítve az ő szolgálataikat.

Élveztem minden napot, még azokat is, amelyeken nagyon elfáradtam, mert hiszen azért voltam ott, hogy az erőmet, az időmet és minden energiámat arra fordítsam, amire az Úr kérte tőlem!

Volt, hogy eltörött a mécses, és időnként bizony szomorkodtam, mert nagyon hiányoztak a szeretteim és a barátaim – és ugyanígy a monori istentiszteleti, ifjúsági és más gyülekezeti alkalmak is.

De Isten mindvégig mellettem volt. Ő adott erőt és jókedvet a munkához, Ő adott barátokat és pihenést, és mindenféle áldást, így kárpótolt mindazért, amiből kimaradtam.

Ha Ő úgy akarja, jövőre is szívesen visszamegyek...

Jávorszki Tímea

Énekelni jó!

Május 6-án, Cantate vasárnapján a men-dei evangélikus templomban rendezték meg a Dél-Pesti Egyházmegye kórusainak találkozóját, amelyen – *Selmeczi Lajos* vezetésével – gyülekezetünk januárban megalakult énekkara is részt vett.

(Fotó: *Buday Zsolt* bényei lelkész)

Gyerektábor volt Kétbodonyban

Gyülekeztünk gyermektagsaival – néhány ifis-társammal együtt – június 18-tól 23-ig Kétbodonyban táboroztunk. Nagyon sok programban volt részünk. Lehetőségünk volt ifjászcodni, korongozni, különböző sportolási lehetőségeket kipróbálni és nagyokat kirándulni. Sokat énekeltünk – különböző hangszerek kíséretével még színesebbé téve. A sok játszáson és szórakozáson kívül áhítatokat hallhattunk, illetve mi, idősebbek magunk is tartottunk elcsendesedéseket. A hét során sokat tanultunk az ünnepek fontosságáról, esténként pedig *József* történetével ismerkedhettünk meg.

Vitális Nóra

Istent szolgálni – koncertkörúton

Ezen a nyáron felejthetetlen élményben volt részem! Tavasszal jelentkeztem a magyarországi Continental Singers csoportjába, és örömmel kaptam a hírt, hogy felvettek. Az énekeket postán küldték el nekem és itthon kellett megtanulnom őket ahhoz, hogy július 2-án felkészülten érkezsek meg a miskolci próbatáborba.

Itt nyolc napunk volt arra, hogy összehangoljuk a dalokat, kigyakoroljuk a koreográfiát és színpadra vigyük a műsort. A sok gyakorlás nagyon fárasztó volt, de megérté!

Az első koncertünk július 10-én, Miskolcon volt; másnap indultunk a tizennyolc állomásos turnénkra, amely során minden este máshol léptünk fel. A szervezők különböző felekezeti gyülekezetek voltak; izgalmas és érdekes volt megismerni az ország különböző helységeit, templomait és azt a sok-sok embert...

Általában délben érkeztünk meg az esti előadás helyszínére. Ebéd után lehetőségünk volt pihenni egy kicsit, de délután három óra körül már újra talpon voltunk; felállítottuk a színpadot, beénekelünk és próbáltunk. A koncertkezdés előtt egy órával dicsőítéssel készültünk fel lelkileg (is) az előadásra, ifjúsági énekeket énekelünk, imádkoztunk. A koncert után a szállásadóinkhoz mentünk. Minden este csoportunk más-más tagjával voltunk párban, lehetőség szerint olyasvalakivel, akivel még nem voltunk együtt. Szerettem ezt a módszert, mert így jobban meg tudtuk ismerni egymást.

A turné során más „feladataink” is voltak. Az angyalok példaképe arról szólt, hogy hetente kihúztuk egymás nevét és azon a héten apró figyelmességekkel kedveskedtünk egymásnak. Minden napnak volt egy lelki felelőse, aki imádkozott a koncertért, az útért, a fogadó gyülekezetért, ígért olvasott fel és bizonyosságot tett a koncerten.

Egész idő alatt Isten volt a középpontban, rá figyeltünk, neki szolgáltunk. Hihetetlen volt látni, hogy milyen sok fiatal akarja szolgálni Istent, és ez nagyon mélyen megérintett. Hála adok Istennek, hogy lehetőségem volt ezzel a szolgálattal dicsőíteni Őt, bizonyosságot tenni szeretetéről.

Trincsi Andrea

Egyházmegyei gyermeknap volt Monoron

Számomra mindig nagy élmény a gyermekek között végzett szolgálat, így örömmel készültem október 13-ára, amikor az egyházmegyei gyermeknap vendéglátói lehettünk. Az Ady úti általános iskola tornatermében megrendezett alkalmon száznegyven gyermekkel töltöttünk együtt néhány órát Isten közelében, egymásra figyelve, sok-sok énekkel, játékkal és nevetéssel.

A nap vetélkedőjének középpontjában *Savanykás király* állt – őt *Kovács Áron* monori származású pilisi beosztott lelkész alakította –, aki szomorú volt, mert nem kapta meg a levelet a barátjától: a szél elfújta és darabjai szétszóródtak az országban.

A csapatoknak kellett megtalálniuk a levél darabjait; összesen hét feladatot kaptak, volt például kirakós játék, pástorjáték és képrejtvény is. Minden feladat sikeres teljesítése után megkapták a levél üzenetének egy-egy szavát. A megfejtendő mondat 2Tim 1,14 volt: „A rád bízott drága kincset őrizd meg!”

Ebéd után – az ebben (és sok minden másban) nyújtott segítségért *Iványiné Pecze Mariannának* és *Szabó Károlynak* tartozunk köszönettel – kézműves foglalkozások közül választhattak a gyerekek. Az együttlét áhítattal zárult, amelyet a fenti íge alapján *Pintér Zsuzsanna* tartott.

Selmecziné Fazekas Andrea

Kedves Olvasó!

November harmadik vasárnapján családi és ifjúsági istentiszteleten vettem részt, amely gyülekezetünkben egy merőben új kezdeményezés; fiatalosabb, dinamikusabb és meghittebb, mint a hagyományos istentisztelet. *Selmeczi Lajos* lelkész úr ezeken az alkalmakon különösen – de természetesen nem kivételesen – a fiatalokhoz és a gyermekekhez kíván szólni. Nagyon sokat énekelünk, amit lelkész úr kísért gitárral. Kaptunk hasznos tanácsokat is arra vonatkozóan, hogyan éljük életünket Isten szavának megtartása mellett. Szívemnek nagyon kedves volt ez a vasárnap délelőtt. Jó volt ott lenni, közösségben lenni az ott lévő emberekkel és befogadni a Jóistent. Minden korosztálynak csak ajánlani tudom, hogy jöjjenek el és vegyenek részt a családi és ifjúsági istentiszteleteken (is). Megéri! Szeretettel:

Veres Ildikó

„Szeretni: nem pusztá szó,
A szeretet élő való.
Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz szeretet,
Ki érettünk emberré született.”

(Eckart Bücken;
Evangelikus Énekeskönyv 574,1)

ÁLDOTT

Ady Endre: Karácsony (részlet)

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.
Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.
A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.
Míntha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sűgna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott és láttuk az ő dicsőségét” (Jn 1,14a)

Gyermekeként mindig nagyon vártam a karácsonyt, hiszen ilyenkor megvalósulhattak a titkos vágyak. A karácsonyfa alatt becsomagolva vártak a szebbnél szebb ajándékok és az asztal is gazdagabban volt terítve. Az ünnep valahogy mássá tette ezeket a napokat...

Azóta eltelt néhány év, és felnőttként azt is meg kellett élnem, hogy a karácsony nem csak öröm. Hiába igyekszik az ember, hogy teljesítse szereteti vágyait; a vágyak sokszor nincsenek tekintettel az anyagi lehetőségekre. Hiába szeretnénk néhány felhőtlen napot családi körben tölteni az év végén – mire eljön az ünnep, elfáradunk az előkészületekben, a nyüzsgésben, a takarításban, a sütés-főzésben, a sok szervezésben.

Megértem azokat, akik ilyenkorra már nem is nagyon akarnak emberek közé menni. Inkább maradnak a családi körben – ott nyugalom van, onnan kizárhatók a zavaró dolgok. Karácsony a szeretet ünnepe: hadd legyen együtt a család szeretetben, nyugalomban!

Karácsony bibliai üzenete azonban egy másik szeretetről (is) beszél. Azt mondja, hogy az igazi szeretet nem az, ahogyan mi szeretjük egymást: ajándékokkal, ünnepi menüvel, családi közösséggel – olykor mégis feszültségekkel telten, a megszokott rend szerint.

Az Ő szeretete más. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egy-szülött Fiát adta, hogy aki hisz űbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) Ennek első jelére emlékezünk karácsonykor, amikor ez a szeretet kézzel foghatóan megjelent a világban. Nem csak beszélt róla Isten, nem csak beszélnek róla a papok és lelkipásztorok – Ő itt volt és ma is itt van közöttünk!

Sokat tett azért az ember, hogy Isten szeretetét „méltó módon” ünnepelje, mint ahogyan mi is sokat teszünk azért, hogy széppé és emlékezetessé tegyük szereteteink számára ezeket a napokat – de hova tűnt a lényeg?

A sok dísz, a csillogás, a drága ajándékok, az ünnepi menü el-takarja az egyszerű betlehemi jászolban fekvő gyermeket. Isten ajándéka mára már kevés?! Pedig ő a legnagyobbat akarja adni nekünk az ünnepben: Önmagát.

Ő töltsé be ünnepünket szeretetével és valóságával!

Selmeczi Lajos

ÜNNEPET!

„Jézus, hitünket erősítsd,
Nevedet bennünk dicsőítsd.
Ez esztendőd veled kezdjük,
Add, hogy veled is végezzük!”

(Evangélikus
Énekeskönyv 178,5)

„Én élek, és ti is élni fogtok.” (Jn 14,19c) - avagy gondolatok az új év ígéről

Az Útmutató igéi – és így az év ígéje is – nagyon fontosak a számomra. Persze nem babonás módon, mint egy horoszkóp, ami előre jóslgat, hanem mint Isten ígéje, amivel szólni szeretne hozzám.

Hogy miben és mennyire válik fontossá egy-egy ilyen „vezérige”, azt talán csak az év végén lehetne igazán megmondani. A 2007-es év ígéje például – „Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok!” (Ézs 43,19a) – végigkísért az egész esztendőben. Rengeteg olyan dolog történt az életemben, amelyben láttam, hogy Isten újat cselekszik és ez az új a szemem előtt kezd kibontakozni.

Az előttünk álló év ígében Jézus Krisztus azt mondja: „Én élek, és ti is élni fogtok.” (Jn 14,19c).

De mit is jelent ez a számomra? Óriási ígéretet! Az új évben mindig van valami várakozás. Vajon mit hoz ez az év? Végre tiszta lappal indulhatok?! Valami új kezdődik?!...

A 2008-as év ígében valóban ott van az új kezdet. Jézus a tanítványainak mondta ezt, egy nagyon személyes, bensőséges beszélgetés során, a keresztre feszítése előtti éjszakán.

Azonban ez most is érvényes! Ugyanúgy mondja nekünk ma is: „Én élek, és ti is élni fogtok.”

Ő él, nem maradt a halálban, hanem feltámadt! Nekünk ezért van lehetőségünk az életre, az új életre, az örök életre. Ehhez azonban meg kell halnunk, hogy neki éljünk. Ahogyan a számomra egyre fontosabbá váló ígében – amely a keresztelési ígém is egyben – olvashatjuk: „Aki élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.” (2Kor 5,15)

Mint ahogyan Krisztus meghalt a kereszten, úgy kell nekünk is – önző vágyainknak és bűneinknek – meghalnunk, hogy elkezdőd-hessen az új életünk Krisztusban. Pál apostol írja: „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem.” (Gal 2,20a)

Ennek az új életnek az ígétét jelenti számomra ez az ige, ami ugyan elkezdődött már bennem, de folytatódnia is kell, újra és újra meg kell halnom és újulnom. Ehhez az újrakezdéshez viszont nem kell jeles naptári napokra, évfordulókra várni, minden nap megtörténhet, és szükség is van rá naponként!

Remélem, nem csak üres szavak maradnak ezek részemről, hanem tényleg megvalósul mindez az életemben a jövő évben, és ezt kívánom az Alapkő olvasó Testvéreknek is.

Ragadjuk meg Krisztus ígétét és éljünk vele!

Malik Péter

„Boldog, aki olvassa...” (Jel 1,3)

Biblia éve 2008

Luther Márton szerint egyedül Krisztus érdemeiért, a hit által, kegyelemből, a Szentírás tanítása alapján van üdvösségünk és örök életünk. Elsőként Károli Gáspár fordította magyarra Bibliát. Azóta nemcsak hogy anyanyelvünkön olvashatjuk a Szentírást – de akár hangoskönyvként vagy az internet segítségével is „fellapozhatjuk”. Hazánkban a Magyar Bibliatársulat kezdeményezésére 2008 a Biblia éve.

„Jobb a szívben tartani a Bibliát, mint a könyvespolcon.” (Charles Haddon Spurgeon)

„Emlékszem az első szeretet tűzére. Kalapáló szívvel, remegő kézzel vettem naponta kezembe a Bibliát. Időközben meglehetősen sokat tanulhattam és taníthattam róla, használok szószéken, íróasztalon és katedrán. Olykor rádöbbenek arra, hogy nem én olvasom a Szentírást, hanem »ő« olvas engem. Szeretném, ha a Biblia évében sokan vennék kézbe ilyen izgalommal, kalapáló szívvel a Szentírást.”

(Dr. Fabiny Tamás, evangélikus püspök)

„Befejeztem a Biblia-olvasásnak ezt a szakaszát, amely egy éven át tartott. Károlyi Gáspár Bibliájának minden sorát elolvastam ebben az évben, napjában négy-öt oldalt, s megjelöltem minden szót és mondatot, amelynek számomra különös értelme volt. Egyszer az életben így is kell olvasni a Bibliát, mint egy »könyvet«... Máskülönben, azelőtt és ezután, csak felnyitja az ember, és kortyol egy mondatot... Múlt év áprilisában kezdetem el a rendszeres Biblia-olvasást, s most fejeztem be, húsvétra. Az életem teljesebb lett ez olvasmánnyal.”

(Márai Sándor: Ami a Naplóból kimaradt, 1948.

Vörösváry, Toronto, 1998, 55. o.)

Az én egyházfenntartói járulékom...

...egy részét – amelyet a **magam nevében** történő befizetésként könyveltem el – már teljesítettem ebben az évben, azt hiszem, májusban, de mindenképpen az év első felében. Nem volt ez nagy összeg – 12 000 forint –, amit a **Monori Evangélikus Egyházközség** számlavezető bankjánál, az **OTP-nél** vezetett **11742056-20051754** bankszámlára **közvetlen pénztári befizetésként** továbbítottam. Azért így, mert **számvevőszéki elnökként** szembesültem azzal a ténnyel, hogy **a postán feladott csekken** a számlára érkező pénz **kezeléséért** a bank **jutalékot számol el**. Meg aztán azért is így fizettem be, mert Dabason, ahol dolgozom, jutott eszembe ezen önként vállalt kötelezettségem és éppen nem volt nálam az

Alapkövet együtt kézbesített **sárga postai csekk!** Ráadásul ugyanitt, pontosabban Gyónon, az **egyházmegyei felügyelők, számvevők és pénztáros-gazdasági vezetők** találkozásán szembesültem azzal, hogy **más egyházközségek presbiterei** mennyivel **előbbre tartanak nálunk!** Némely gyülekezetben **személyesen keresik fel a hívő testvéreket**, hol a lelkészükkel együtt, hol nélküle és önállóan, hogy **jobban megismerjék a gyülekezeti tagok életét!** A személyes kapcsolat révén mód nyílik az **egyházfenntartói járulék összegyűjtésére is**, és állítják: az adakozás közvetlen teljesítése sokkal pozitívabb hatást vált ki az adakozónál, mint a személytelen csekkes befizetés! A látogatásaik révén nálunk sokkal, de sokkal több információval rendelkeznek a gyülekezetük tagjairól, a tagok adakozó kedvéről, anyagi helyzetéről és teherbíró képességéről! Emlékszem, ezen a találkozón a Szolnoki Evangélikus Egyházközség gazdaságisa mesélte: az egyik nénihez nem a megszokott hónapban tudtak kimenni és ezért a legközelebbi alkalommal a néni kicsit neheztelő mondattal nyitott nekik ajtót: „Már azt hittem, elfeledkeztek rólam és az idén már nem is jönnek ki hozzám!”

...másik részét (amelyet a gyülekezet épüléséért szoktam tenni) ugyanezen a napon tettem meg, kicsit más módon, mint korábban. A presbiteri összejövetelünkön **Trincsiné Márton Zsuzsanna** lelkesen számolt be a **Monori Evangélikus Kultúráért Alapítvány** előző évi odaadó ténykedéséről és ez évi terveiről. Már ekkor elhatároztam, hogy ha lehetőségem lesz rá, az idei évben én is fel kívánok kerülni az adakozók listájára. Igen ám, de alapítványi csekken nem volt, és nem tudtam, hová kellene befizetnem a támogatásomat... De aztán rájöttem, hogy gyülekezetünk **honlapján** az **Alapítványról** is vannak információk... és máris le tudtam jegyezni a számlaszámot: **OTP 11742056-20053921**. A 10 000 forintos befizetéssel, remélem, hozzájárultam az idei programok megvalósításához, amelyek a **gyermekek táboroztatásától, a sportnap megtartásán át a zenei programokig bezárólag a kultúra valamennyi területét érintik!**

...harmadik részét a napokban teljesítem. Ezt mindig **gyermekem, Benjámin nevében** teszem. A **hittanórákon** **szerezhető tudás, a konfirmációs előkészület időszaka, a konfirmáció liturgiája** mind-mind eszembe juttatja az én gyerekkoromat is! És hálát adok Istennek, hogy eddig **kétszer adatott meg** számomra ez a **magasztos élmény**: a saját konfirmációm **Keveházi László tisztelendő úr** által és gyermekem konfirmálása **Selmeczi Lajos lelkész úr** által! Hálám fohász is egyben, mert hiszek a nagy öregeknek: az igazi katartikus élmény az unoka konfirmálása adta öröm! És ilyenkor nemcsak magam és nemcsak gyermekem jövőjéért aggodom, hanem gyülekezetünk jövőjéért is! Vajon leszünk-e még, mint **önálló lelkészt eltartani képes gyülekezet?** Vajon tudunk-e a **lelkészünknek családfőhöz méltó megélhetést** biztosítani, amelyhez a mindennapi **egyházi ügyek intézése, gyülekezetünk szellemi és lelki építése, gyarapítása** adják a kereteket? Vajon **fenn tudjuk-e tartani a lelkészlakást** annak érdekében, hogy **köztünk élő lelkészünk legyen?** Vajon **lesz-e még gyülekezeti házunk**, ahová az unokám fog járni konfirmációi órákra? Vajon **lesz-e még templomunk**, ahol az unokám konfirmációs istentisztelete zajlik majd? Én azért teszem a harmadik befizetésem, hogy mindez **megmaradjon, gyarapodjon, és méltó anyagi bázist szolgáljon a jövő nemzedékének, utódainknak!**

...negyedik részét **karácsony táján fogom teljesíteni. Szűkebb családom nevében** – a **tágabb családomért, a gyülekezetért, először az idén!** Mindezt azért, mert szükségét érzem annak, hogy mint a **presbitérium megválasztott tagja, többet adjak egyházközségünknek!** Mindaddig, amíg nem tudjuk kialakítani azt a gyakorlatot, hogy a közel **nyolcszáz-kilencszáz fős, magát evangélikusnak valló monori lakos közül a jelenlegi száztíz-százhusz, egyházfenntartói járulékot is vállaló, aktív gyülekezeti tagon kívül minél többen legyünk**, addig ezt fizetni kívánom, mintegy mások helyett is! Hogy így tudjuk **alkalmainkat továbbra is a megszokott színvonalon megtartani, intézményeink, eszközeink, összejöveteleink költségeit fedezni!** Hogy karácsony alkalmával meghittebb lehessen az ünnep: **az adakozás magasztos örömeinek átérzésével várjam Megváltó Jézusunk születésének ünnepét!** Szeretteimmal a szeretteim között! Szolgálja ezt a **családom nevében teljesítendő** negyedik egyházfenntartói járulékteljesítem, mások (e lap olvasói, a presbitérium tagjai, evangélikus testvéreink) **hozzájárulásával együtt!** Áldott, békés karácsonyt mindannyiunknak!

Duchaj Sándor, a Számvevőszék elnöke

Számvetés

A mögöttünk álló egyházi esztendőben egyházközségünkben az alábbi örömteli és szomorú események történtek.

„Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” (Mk 16,16)

Kereszttségben részesültek:

Szabó Zsombor László

Tóth Mátyás

Bánkuti Katalin

Bánkuti Kitti

„... a harmas kötél nem hamar szakad el.” (Préd 4,12)

Házasságukra Isten áldását kérték:

Rab Attila és Bence Krisztina

Kiss János Attila és Vitális Vera Ildikó

Linge, Lesley (Kanada) és Jánosovits Katalin

Game, Benjamin Jonatan Francis (Ausztrália) és Malik Szilvia

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él.” (Jn 11,25)

Isten irgalmába ajánlottuk elhunyt testvéreinket:

Sinkovics Pál

Bánkuti Ferenc

Galbács Sándor

Liktor Jánosné sz. Kajos Eszter

Jávorszki Károlyné sz. Miczkó Zsuzsanna

Zátrók Károlyné sz. Lukácsy Edit

özü. Detre Lajosné sz. Matz Georgina

özü. Nagy Józsefné sz. Kohan Rozália

Kövesdi Sámuel

Vörös Sándor

Parág József

Öröm és bánat

A szeretet a fogantatásunktól kezdve végigkíséri életünk minden szakaszát. Sokszor háttérbe kerül, mert nem tudjuk vagy nem akarjuk kimutatni mások felé, de végül mindig győz. A szeretet a legfontosabb – vagy legalábbis annak kellene lennie az ember életében! Jézus mondja: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” (Jn 13,34)

A legutolsó Alapkö megjeleneése óta nagyon sok minden történt gyülekezetünkben és saját életünkben is. Sok öröm és boldogság, és sajnos sok bánat is ért bennünket. Öröm, mert négy ifjú pár kötötte össze életét és kérte erre Isten áldását, és mi együtt örveledezhettünk velük! Bánat, mert nagyon sok testvérünk távozott a földi életből, hogy hazatérjen az Atyához. Ilyenkor nagyon nehéz bármit is mondani. Mi magunk is vigasztalásra vágyunk, hogyan vigasztalhatnánk hát a családtagokat...?

Sokszor hallottam már a kérdéseket: „Miért mindig a jók mennek el? Hol van Isten és miért hagyja ezt?” Az első kérdésre az én válaszem ez: nem csak a jók mennek el, de mi őket szeretjük és nekünk ők hiányoznak! A második kérdésre szeretettel ajánlom Pál apostol Korinthusiakhoz írt első levelének a harmincötödiktől az ötvenharmadik versig tartó szakaszát, amelyben kimerítő és talán megnyugtató választ kapunk. Isten mellettük van, Ő ad nekik erőt a betegségben, Ő a fájdalomcsillapító és Ő a társ az utolsó úton, ahová mi már nem tudjuk Őket elkísérni!

Hiszem, hogy ott volt Édesanyámmal, amikor megnémulva, fél oldalán teljesen lebénuva, magatehetetlenül feküdt a kórházi ágyán. Hiszem, hogy az Úr szeretete volt az, ami megszabadította a fájdalomtól! Hiszem, hogy az Úr szeretete, ereje volt velünk is, amikor el tudtunk búcsúzni tőle!

De azok, akiket eltemettünk, továbbra is ott vannak a szívünkben, az emlékeinkben. Amit tőlük tanultunk, azok ott vannak a tetteinkben, a mindennapjainkban.

Most amikor az egyik legszebb és legfontosabb ünnepünkre készülődünk, még nehezebb a szeretteink nélkül. Nem tudjuk őket megvendégetni, nem tudunk nekik ajándékot adni... Vagy mégis?

Elcsendesedhetünk és szeretettel gondolhatunk rájuk. Imáinkban megköszönhetjük Istennek, hogy ők voltak a mi ajándékaink az életben! Azért, hogy bármeddig is, de ők – voltak nekünk! Égjenek értük is a gyertyák!

Kívánom mindenkinek Isten szerető vigasztalását és kívánok mindenkinek szeretetben, békességben, egészségben gazdag karácsonyt!

Iványiné Pecze Marianna

„Az Ige testté lett...” (Jn 1,14)

Milyen ajándékot kapott az emberiség Jézusban?

Adventi sorozat vendég igehirdetők szolgálatával
János evangéliumának prológusa (egy kis kiegészítéssel)
alapján a Monori Evangélikus Egyházközség gyülekezeti termében
december 3. és 7. között esténként 18 órai kezdettel!

- ◆ December 3., hétfő: Jn 1,1-5 – *Csoszánsszky Márta* lelkész (Dunaharaszti)
- ◆ December 4., kedd: Jn 1,9-13 – *Czöndör István* püspöki titkár
- ◆ December 6., csütörtök: Jn 1,14-18 – *Bence Imre* esperes (Budavár)
- ◆ December 7., péntek: Jn 16,12-15 – *Óvári Péter* lelkész (Péteri, Mende)

Rendkívüli programok

- ◆ **December 15.,** szombat 9-től 12 óráig: adventi-karácsonyi kézműves foglalkozás gyerekeknek
- ◆ **December 30.,** vasárnap 15 óra: Óév-búcsúztató szeretetvendégség

Presbiteri alkalmak

- ◆ **December 10.,** hétfő 18 óra: presbiteri gyűlés
- ◆ **Január 2.,** szerda 18 óra: presbiteri bibliaóra

Rendszeres alkalmak

- ◆ **Énekkar:** minden csütörtökön 18 órakor
- ◆ **Éva-kör:** minden hónap második szerdáján 18 órakor (legközelebb december 12-én)
- ◆ **Ifjúsági kör:** minden pénteken 18 órakor

A fenti alkalmak helyszíne a gyülekezeti terem!

Istentiszteletek rendje év közben

- ◆ **Monor:** minden vasárnap és ünnepnap 10 órakor (a hónap első és harmadik vasárnapján, valamint az ünnepnapokon úrvacsorával)
- ◆ **Monorierdő** (katolikus templom): minden vasárnap és ünnepnap 15.30-kor (a hónap első vasárnapján, valamint ünnepnap úrvacsorával)
- ◆ **Csévharaszt** (iskola): minden hónap első vasárnapján 17 órakor
- ◆ **Vasad** (református templom): minden hónap negyedik vasárnapján és egyházi ünnepeink második napján 17 órakor

Istentiszteletek Vízkeresztig

December 9., Advent 2. vasárnapja

Monor 10 óra: istentisztelet

Monorierdő 15.30: istentisztelet

December 16., Advent 3. vasárnapja

Monor 10 óra: családi és ifjúsági istentisztelet úrvacsorával

Monorierdő 15.30: istentisztelet

December 23., Advent 4. vasárnapja

Monor 10 óra: istentisztelet

Monorierdő 15.30: istentisztelet

December 24., Szenteste

Monor 16 óra: istentisztelet

December 25., Karácsony ünnepe

Monor 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Monorierdő 15.30: úrvacsorás istentisztelet

December 26., Karácsony 2. ünnepe

Monor 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Vasad 17 óra: úrvacsorás istentisztelet

December 30., vasárnap

Monor 10 óra: istentisztelet

December 31., Óév estéje

Monor 18 óra: istentisztelet

Január 1., Újév napja

Monor 10 óra: istentisztelet

Monorierdő 15.30: istentisztelet

Január 6., Vízkereszt ünnepe

Monor 10 óra: istentisztelet

Monorierdő 15.30: istentisztelet

Csévharaszt 17 óra: istentisztelet

Monori Evangélikus Egyházközség Lelkészi Hivatala

2200 MONOR, Bajza u. 2.

Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902

Hivatali idő:

Szerda 16⁰⁰-18⁰⁰

Péntek 8⁰⁰-10⁰⁰

Kiadja: a Monori Evangélikus Egyházközség
(Monor, Monorierdő, Csévharaszt és Vasad területén)

Cím: 2200 Monor, Bajza u. 2.

Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902. E-mail: monor@lutheran.hu.

Internet: <http://monor.lutheran.hu>

Felelős: Selmeczi Lajos Péter lelkész

Szerkeszti: a Kommunikációs Bizottság

(Iványiné Pecze Marianna, Kisné Honthegyi Csilla, Selmecziné Fazekas Andrea,

Vitális Judit, Vitálisné Malik Judit)

Minden jog fenntartva!